

at naar et Lovforslag som dette, et saa omfattende og gjennemgribende Forslag, en saa stor Materie fremkommer ved det private Initiativ, saa maa der være, jeg kan nok sige, overveiende Sandsynlighed for, at jeg i mange enkelte Spørgsmaal kan have taget feil, og jeg har derfor med Billie afholdt mig fra at gaa videre i Detaillen, end jeg anser for absolut nødvendig. Saaledes tvivler jeg ikke om, at det vilde være rigtigere i et Lovforslag, der endelig skulde udkomme, ikke som jeg i den sidste Paragraf har foreslaaet, at fastsætte, at Lønnen til den kgl. Kommissær for den direkte Skat, ligesaa vel som ogsaa Ophævelsen af de Embeder, der blive overflødige ved de Skatter, som affattes, skal bestemmes paa Finansloven; det vilde vistnok være rigtigere, at en saadan Bestemmelse blev tagen allerede i denne Lov, men det er en Materie, der ligger fjernt fra det, som i alt Fald for mig er det vigtigste, skarpt at fremstille det, som jeg af mange Grunde ønsker, og gjøre bestemte Forslag derom. Derfor har jeg foreløbig foreslaaet denne Form, som jeg villig skal indrømme, om den end er brugelig, dog er mindre hensigtsmæssig. Saaledes har jeg fremdeles indskrænket mig til ved Spørgsmaal om Forandringer i Kommunalloven, som ikke ved en saadan ny Ordning af den kommunale Beskatning, at sige, at Kommunalloven er forandret, som det følger af denne Lov. Det vilde sandsynligvis være rigtigere, tydeligere og klarere for dem, der skulle bruge Loven, helt at omskrive de Paragrafer, der er Spørgsmaal om. Naar mange af de Herrer maatte ville finde, at denne Lov ser meget kort ud i Sammenligning med andre Love, vi før have haft om denne Materie, saa tror jeg, at de ved nærmere Eftersyn ville finde, at den i al sin Korthed har en Afgjørelse af alle de vigtige Spørgsmaal, som vi have afgjort ved andre lignende Love. Naar jeg sammenligner denne Lov med de Love om lignende Materier, man har i andre Lande — og jeg tror, jeg er nogenlunde bekendt i alt Fald med de vigtigste Love om denne og lignende Materier i andre Lande — da kan jeg forsikre de Herrer, at naar De ville se de Spørgsmaal, man der finder det i Almindelighed nødvendigt at forbeholde Lovgivningen fremfor at overlade det til Veiledninger, til administratieve Afgjørelser, saa ville De finde, at jeg endog har taget mere med, end ikke saa af disse Lovgivninger i andre Lande. I alt Fald vil den foreløbige Behandling, som denne Sag kommer til, neppe lide ved, at jeg har søgt at holde mig væsentlig til de større og vigtigere Grundsætninger og de Ting, der ere af særdeles Vigtighed for den praktiske Udførelse — Da jeg før nævnte, hvorfor jeg ikke var gaaet videre i at medtage mange efter min Opfattelse fordærlige Afgifter i dette Forslag, burde jeg tillige have nævnt Et foruden det, jeg pegede paa, at det altid havde sin Interesse at se Loven virkelig udført i det praktiske Liv. Det har navnlig gjort sig gjældende

for mig, at der er en indirekte Afgift, som jeg trods alle dens Menner dog maa finde at være forholdsvis en af de bedste Skatter. Jeg har før haft Leilighed til i Modsetning til andre Medlemmer at udtale mig paa denne Maade om Brændevinsafgiften, og haad end Medlemmerne i dette Thing mene om den, saa forekommer det mig tydeligt, at dersom man vil have noget Saab om engang at komme til en helbig Skattereform i Forbindelse med Landstinget, dersom man vil overvinde Landstingets Uvillie mod en stærkere Brug af den direkte Beskatning, saa er der ikke noget billigere Vilkaar, havde jeg nær sagt, for Folkethinget, selv for dem, der have en anden Opfattelse i denne Retning, end at give efter paa sin Side ved en saadan Materie som Brændevinsafgiften. I ethvert Tilfælde maa vi jo atter faae den nye Form for denne Skat, som ifjor vandt en temmelig almindelig Billigelse her i Folkethinget, til Behandling. Jeg har ikke kunnet Andet end lade det staa hen, om man ikke ogsaa burde foretage visse andre Nedsættelser, om man ikke ogsaa burde tage f. Ex. den lille Afgift paa Stenolie med og sætte den i Forbindelse med den i alt Fald faktiske Forhøielse af Brændevinsafgiften, som jeg ventet, man vil komme til ved en hensigtsmæssigere Ordning af denne Skat. — Naar jeg hidtil her har talt om Vigtigheden af denne Sag i og for sig, som ogsaa ganske vist for mig har været det væsentlige Motiv til at indbringe dette Forslag — jeg kan her yderligere henholde mig til de Forhandlinger, vi i saa mange Aar have ført om disse Sager, og naar man som jeg har deltaget noget i disse Forhandlinger, saa faar man allerede blot paa Grund af en saadan Deltagelse i Forhandlingerne en vis Trang til engang, især ligeoverfor de Mange, der i saa Henseende nære tvivl, at ville byde i alt Fald et Forsøg, et Bidrag til en alvorlig praktisk Bevarelse af den Opgave, der er Spørgsmaal om. Men, mine Herrer, der er ganske vist tillige en anden langt vigtigere Grund, der har drevet mig til netop i dette Dieblis at forelægge dette Forslag. Jeg har været nødsaget dertil paa Grund af min Stilling i Toldagen, og jeg er overbevist om, at naar mange Medlemmer, der ere findede ligesom jeg, ikke ønskede at komme i en yderligere Vanskelighed, i en mislig og skæv Stilling ved Afstemningen over Toldagen, saa er der for os ikke nogen anden Vej at gaa end den ved det private Initiativ eller ved Folkethingets Initiativ at fremkomme med et saadant Forslag som det, jeg her forelægger for Thinget. Toldager komme jo saa sjældent for hos os; medens der i andre Lande aarlig er Spørgsmaal om Nedsættelser eller Forandringer i Tolden, saa sker dette hos os kun med mange Aars Mellemrum, og hvis vi da ikke, naar Toldloven er for, opnaa Nedsættelser, saa gaar der flere Aar hen, ja man kan gjerne sige en Række af Aar, inden der kan være Tale om end-